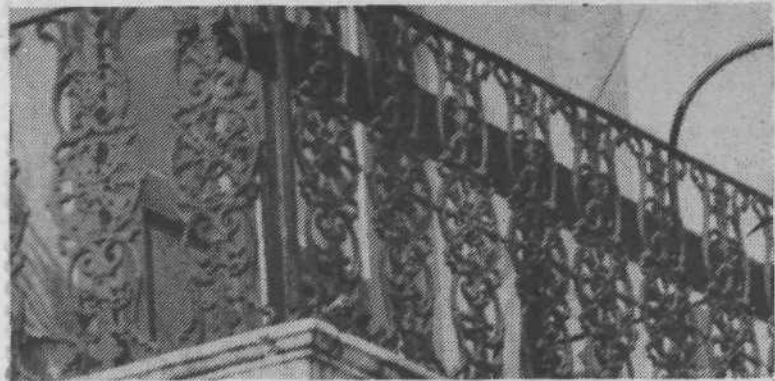

ALI POZNATE NAŠE MESTO?

Za začetek seveda rešitev iz prejšnje številke. Saj se še spominjate našega levčka kajne? Spet nam je najbolj zanimiv odgovor poslala tovarišica Marija Jesih. Takole pravi: »Levček sedi na prizidku hiše Moše Pijadeva 34. Verjetno je bil avtor Alojz Vodnik, kamnosek ter lastnik podjetja in hiše. Prvo srečanje s to 'zverino' je bilo na dan moje poroke pred 64 leti. Peljala sem se s fiakarjem po Kolodvorski ulici, ki ni bila niti malo podobna današnji. Poleg mene in kočijaža je bil še on, moj 'Janček'.«

Sedaj pa srečni izžrebanci. Značke in nalepke je prispevala tokrat lokostrelska zveza.

Marija Jesih, 61000 Ljubljana, Komenskega 24
Rafaela Čekada, 61000 Ljubljana, Tabor 9
Marolt Rada, 61000 Ljubljana, Ilirska 16
Vidic Slavka, 61230 Domžale, Zupančičeva 11
Robert Stepan, 66280 Ankarana, Larisova 12
Fanči Senica, 62000 Maribor, Maistrova 6
Zofija Černe, 61000 Ljubljana, Vodnikova 122
Katarina Fuss, 61000 Ljubljana, Vlahovičeva 8
Stibilj Božena, 61113 Ljubljana, Endliherjeva 14
Milan Lapajne, 61000 Ljubljana, Vlahovičeva 8

In na koncu seveda še nova uganka. Malo težja je, pa vam bomo pomagali. Gre za lepo kovano balkonsko ograjo. Opazili jo boste, če se boste postavili pred ljubljansko univerzo in v višini prvega nadstropja pogledali na sosednje zgradbe. Nagrade kot doslej, deset značk za deset izžrebancev. Še naš naslov: Dogovori (za nagradno uganko) 61001 Ljubljana, p. p. 191. Rešitve pošljite do 5. julija in to le na dopisnicah. Tistih v pisnih ne bomo upoštevali.

Obiskali smo Križno jamo

Naj povemo čisto na začetku, če si želite ogledati kraško jamo brez napora, potem pojdite v Postonjsko ali Škocjansko jamo. Če pa hočete doživeti pustolovščino, videti, kar je videlo le malo oči, potem pojdite v Križno jamo.

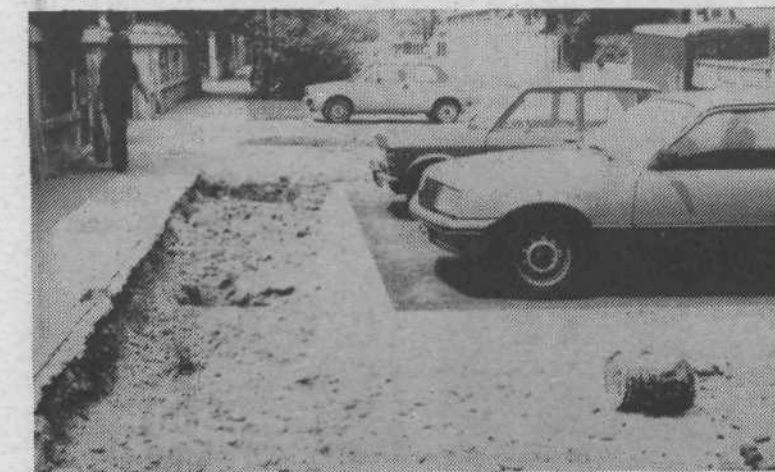
Kje pa je sploh Križna jama. Na pol poti med Bloško polico in Ložem. Skratka, odpeljite se iz Ljubljane proti Vrhniki, pa na avtocesto in pri drugem odcepu, cerkniškem zavijete proti Cerknici. In skozi Cerknico, do Bloške police, od tam desno in pa po dobrih dveh kilometrih zapeljete proti Križni jami. Do tu je bil dober asfalt, naslednja dva kilometra pa boste prevozili po dokaj slabem makadamu. Seveda je jama zagrajena in vhod pod ključem. Dobili ga boste, če ste član jamarske organizacije, sicer pa potrebujete vodiča. Kje? Alojz Troha je doma v Bloški polici št. 7. Natančneje povedano, na križišču v Bloški polici ne zavijete ne levo, ne desno, ampak zapeljete naravnost na dvorišče. Je pa tovariš Troha doma v glavnem popoldne, ker dopoldne dela. Drugi ključ in vodič pa je na Starem trgu, torej se morate zapeljati do Loža in še malo naprej in v restavraciji povprašajte po Rudiju Markoliču.

To pa še ni vse. Za ogled jame potrebujete toplo obleko, gumijaste škornje in prenosni čoln, saj boste pluli po nekaterih izjemno lepih podvodnih jezerih. Svetujemo vam še, da vzamete s seboj močne svetilke, fotoaparati in bliskavico.

Skratka, prva podzemna pustolovščina z nepozabnimi spomini. Vendar le za vztrajne in pustolovsko razpoložene izletnike. V teh vročih dneh pa še prijetna osvežitev v podzemskem hladu. M. P.

Šaljivi objektiv

Stalne težave, ki jih avtomobilisti povzročajo pešcem s parkiranjem na pločnikih, bodo po zadnjem izumu ljubljanskih komunalcev dokončno odpravljene. Kot nam lepo kaže naša slika so enostavno izkopali protiav-

tomobilске jarke med pločnikom in cesto in tako fizično preprečili dostop pločevinasti nadlogi na pločnike. Upamo lahko le, da ne bo ostalo samo pri poskusih, ampak bodo zamisel uresničili v najširšem obsegu.

»Zakaj tako?«

Vsi pravijo, kako nesrečno se počutijo v mestu. Da ni nikjer nobene prave topline, seveda ne v dobesednem smislu, saj smo se v mesecu in pol poletne vročine dobro skuhal, drug drugemu smo vedno bolj odtujeni itd. Čeprav je v marsikaterem primeru to res, pa so posplošitve zelo nevarne in enostranske. Res pa je tudi, da bi lahko marsikaj storili, da bi naše mesto postalo prijaznejše, bolj prisrčno, če tako rečemo. Tak predlog ima tudi tovariš Franc Videršek.

V teh pasjih dneh je lahko Ljubljana, še zlasti Center, zelo neprijazna. Zlasti starejši ljudje se hitro utrudimo, nimaš pa se kje spočiti. Preden prikravšaš do prvega parka, kjer lahko sedeš na klopcu, ne da bi te nadlegoval natak, mine kar precej časa. Je pa na naših pločnikih kar precej mest, kjer bi lahko postavili klopcu, kjer bi se ta ali oni utrujenec ali radovednež, ki bi rad samo opazoval to naše ljubljansko poulično življenje, pokramljal, pa čeprav v bencinskem smradu, s sosedom ali slučajnim znancem. Nekaj poskusov, recimo nanovo urejena Čopova ulica, so dokazali, da se to da lepo urediti, na splošno zadovoljstvo vseh nas. Pa tudi stane to verjetno ne preveč.

Vsekakor upoštevanja vreden predlog, kajne? Sploh smo v zadnjem času dobili več pisem, v katerih naši bralci hvalljo ureditev Čopove ulice in jo dajejo za zgled, kako se da prijetno urediti staro ljubljansko okolje v sodobne namene. Vse kaže, da so občani mnogo bolj zadovoljni z ureditvijo Čopove ulice kot številni strokovni kritiki.

TIP TOP

Dober nasvet je vreden suhega zlata. Kje kupiti ceneje, kaj kupiti, kam na izlet, kje ribe dobro prijemajo, kje rastejo gobe, kam na izlet za konec tedna ali kar med delavnikom, to so vprašanja, ki tarejo marsikoga med nami. Ali če hočete še drugače, kakšen čajček za to ali ono bolezen, kako narediti dobro torto, kako najceneje prepleškati stanovanje itd.

To bo vsebina naše nove rubrike, ki smo ji dali naslov TIP TOP. In ker dobro vemo, da mnogo glav mnogo ve, nas pa je dobrih 16.000 in pričakujemo vašo pomoč. Seveda bomo vsak objavljen nasvet honorirali, da vaš trud ne bo zaman. Obogatel s tem seveda ne bo nihče, tudi komisije za ugotavljanje premoženja si zaradi tega ne boste nakopali na glavo, pomagali pa boste marsikomu iz vsakdanjih težav, v katere tako pogosto zabredemo zaradi čisto običajnih stvari.

Da ne bi nastala nepotrebna zmeda se dogovorimo še za obliko sodelovanja. Svoj nasvet napišite in nam ga pošljite na naslov: DOGOVORI (tip top) 61 001 Ljubljana, p. p. 191.

Še tole, vemo, da kaj posebno novega skoraj ne morete in ne moremo izumiti. Zato so dobrodošli tudi »stari« preizkušeni recepti za vsakdanje zadrege.

DOGOVORI

Gradšče 10, p. p. 191 - Telefon: 26-257 in 28-258
- Izhaja štirikrat tedensko - naklada 16.500 izvodov

IZDAJATELJSKI SVET:

[Vojko Novak (predsednik), Blaž Matekovič, Viktor Damjan, Marjan Mayer, Franc Strle, Breda Pavlič, Lojze Cepuš, Karel Destovnik, Tatjana Pust, Artur Boroje, Mišo Javornik, Vladimir Jerman in Ivan Hafner.

UREJA UREDNIŠKI ODBOR:

Zvone Kržišnik (glavni urednik), Mišo Javornik (odgovorni urednik), Sonja Seljak (sekretar uredništva), Matije Čož (tehnični urednik), Artur Boroje, Bogdan Pogačnik, Bogdan Fajon, Vladimir Jerman, Cveto Stibilj
Rokopisov ne vračamo.
Tisk: CGP - Delo - Likozarjeva 1

DOBER DAN NAŠ OBČAN

Marinškovi lokostrelci

Srečali smo se v športnem parku Slovana. Ob lesenem platu košček na videz neuporabnega prostora sta zasedla lokostrelca, ki ob nenehnem zanimanju ne ravno maloštevilnega občinstva pridno vadita. In glej ga zlomka, ker pridno zadevata v center tarče, se končno izkaže, da sta tudi doma iz našega Centra in kot nalašč za pogovor v naši rubriki. In tako steče pogovor z Magdo in Emilom Marinškoviima.

Emil: »Oba sva oblikovalca, lokostrelca pa še poročena sva. Imava dva otroka, fant ima 17, deklica 15 let. Tudi otroka sta lokostrelca, oba sta dosegla že lepe rezultate, nekaj državnih rekordov, vendar sta v zadnjem času oba odnehala. Da o ženi sploh ne govorim, že dve leti je državna prvakinja, pred nedavnim je na turnirju na Reki dosegla celo rezultat 1172 krogov,

takrat imam hude glavobole, zato sem našel nekaj izhod v lokostrelstvu. Potem se je navdušila žena, pa še otroci. Včlanili smo se v klub, vendar zadnje čase v klubu ni pravega razumevanja in tovarštva, zato raje trenirava kar tu, ne pa na našem strelišču tam za Obradovičevim motelom. Je pa to res izreden šport, za vsakogar, ne glede na starost.«

Magda: »Mislim, da bi morali ta šport razširiti tudi med invalide. Vzemimo za primer paraplegike. Prav lokostrelstvo je šport, kjer se lahko enakopravno kosa, kjer se vsakim zdravim tekmovalcem, seveda ob primernem treningu, kot ga ima vsak lokostrellec. Je pa po mojem mnenju pogoj, da začne vsak začetnik z delom v klubu, pod strokovnim nadzorstvom, ker je začetne napake težko kasneje odpraviti. Po enem ali dveh letih pa lahko začne samostojno vaditi.«

kar je celo za moške lokostrelce rezultat, ki ga dosežejo le redki.«

Magda: »Naporen šport je tole lokostrelstvo. Vendar zame pomeni izredno sprostitve in seveda dokazovanje same sebe. Kajti pri lokostrelstvu se prav toliko meriš z drugimi, kot sam s seboj. Zlasti na tekmovanjih je psihična in fizična obremenitev velika. Telo in lok morata biti skoraj popolnoma uravnovešena. Vsako naperjanje tetive pomeni pri lažjih lokih, ki jih uporabljamo ženske, 18 kg obremenitve za roke, za moške loka 20 do 22 kg. V dveh in pol minutah pa je treba sprožiti tri puščice, se trikrat koncentrirati in trikrat sprožiti kar se da mirno.«

Emil: »Prvi lok sem kupil pred nekaj leti, po nesreči. V skrbi za odvečne kilograme sem telovadil z raztegnljivimi vzmetmi, pa so mi zdrsnile iz rok v glavo. Od

Emil: »Tudi v lokostrelstvu je približno tako, kot v vseh drugih športih. Veliko dela, malo priznanja. Ko je žena dosegla na Reki tisti, lahko bi rekel famozni rezultat (vprašanje je, kdaj ga bo katera od naših lokostrelk ponovila), so vsi dejali: »Saj bi lahko dosegla 2000 krogov!« nikogar pa ni bilo, ki bi rekel: »Odlično si streljala!«

Magda: »Pa še drago je vse skupaj. Oprema, na tekme morava iti na lastne stroške, samo reško tekmovanje naju je stalo poldrugi tisočak. Četudi sem državna prvakinja v klubu ni denarja zame, kaj šele za tekme v inozemstvu, ki so praviloma rezervirane za moške člane. Je pa kljub temu to tako privlačen šport, da take malenkosti sploh nimajo pomena.«

Marko Pirjevec

Vzemi si čas - ne življenja

Otroci so pač otroci. Najlepše so najbolj nevarne igre. Kdo bo zadnji odskočil pred prihajajočim vlakom je starodavna igra vseh otrok, ki živijo ob železnici. Toda, nekdanji hiapona zaslišal na kilometer, pa še sopihal je dokaj počasi. Danes so električne lokomotive tihe in zelo hitre, zato je ob taki otroški igri življenje teh otrok, zlasti če vlak pridrvi od zadaj, v večni nevarnosti. Opomnite jih, če jih vidite pri taki igri, pa četudi niso vaši. So pa naši!

Republiki svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu